

Verslag van **WSC 1 – Almere 6** gespeeld op 8 oktober 2002:

1z Peter Wijnand	1 - 0	L.Dambrink
2w Rob Tijssens	0 - 1	W.Tanasale
3z Wim Birkhoff	½ - ½	P.Riksten
4w Dick Spel	0 - 1	H.Heijnne Makkreel
5z Dirk Pool	0 - 1	B.Pedersen
6w Theo van Tubergen	1 - 0	W.Peters
7z Harry Boom	½ - ½	B.Goldhoen
8w Wim Blijstra	0 - 1	G.Mulder

WSC 1 3 - 5 Almere 6

Ik zweer het, jullie hebben iets tegen je externe wedstrijdleider: eerst laat je me in de waan dat een overwinning er deze keer zeker in zit om daarna in het laatste half uur met een duivels genoeg aan de lopende band stukken weg te geven, met als gevolg dat we alsnog een grote nederlaag lijden!

Allereerst mijn **eigen** partij dan maar: zwart verdedigde zich met de draak in het siciliaans waarbij op verschillende vleugels werd gerokeerd. Wit veroorloofde zich enkele onnauwkeurigheden zoals het spelen van de pion naar h4 in twee zetten en het doorschuiven van de g-pion naar g5 nadat zwart h5 had gespeeld. Dit alles had tot gevolg dat de aanval van zwart eerder kwam en toen wit ook nog een pion op die vleugel verloor was het pleit beslecht.

Rob speelde een laveerpartij zoals we van hem gewend zijn met wit. Op de 38^e zet was hij eigenlijk de enige die nog reële winstkansen had , maar hij koos dat moment uit om een volle toren in de aanbidding te doen en kon daarna direct opgegeven.

Wim Birkhoff kwam tegenover een jong schaaktalentje te zitten waartegen hij geen potten kon breken met zijn geliefde Caro-Kann (die jochies hebben vast een heleboel openingskennis) en mocht uiteindelijk niet ontevreden zijn met remise.

Ook **Dick** had het moeilijk: hij offerde eerst een pion voor aanvalskansen maar verloor er daarna per ongeluk nog een en dat is toch wel erg veel. Niettemin kreeg wit toch kansen en op het eind waren er mogelijkheden op het volle punt omdat zwart in tijdnood minder minuten op de klok had staan. Helaas koos Dick dat moment uit om, u raadt het al, zijn toren te verspelen en daarmee de laatste kans om nog een punt uit deze ontmoeting te slepen.

Na 30 zetten was **Dirk** in flinke tijdsproblemen geraakt door over een paar zetten zeer lang na te denken terwijl zijn tegenstander toen nog zo'n drie kwartier op de klok had. Dat zal wel de reden zijn geweest dat hij dat moment uitkoos om, het wordt vervelend, een toren cadeau te doen. Dit keer was het echter beter te pruimen omdat de partij toch wel op de vlag verloren zou zijn gegaan.

Aan de tijdsindeling moet echter wel aandacht worden besteed anders hoeft de opponent nooit meer moeite te doen om zijn partij te winnen, het vermijden van blunders is dan voldoende.

In de openingsfase won **Theo** een pion en kon daarop blijven zitten in het middenspel om dan zelfs nog een pion aan het totaal toevoegen, waarna het uitschuiven van de partij geen probleem meer was. Dit is al het vierde punt op rij dat hij bij een invalbeurt in het 1^e team scoort!

Harry wist ook al gauw een pion te winnen, maar dat bleek een zwakke pion te zijn die hij even later weer moest inleveren. Na 25 zetten kwam er een gelijke stelling op het bord, of moet ik zeggen een stelling met gelijke kansen. In ieder geval mag er niet zomaar een remiseaanbod gedaan of aangenomen worden zonder eerst even met de teamleider te overleggen.

Na een foutieve zet in het aloude tweepaardenspel had **Wim** Blijstra weinig kansen om te overleven: **1.e4 e5 2.Pf3 Pc6 3.Lc4 Pf6 4.Pg5 d5 5.exd5 Pa5 6.Lb5+ c6 7.dxc6 bxc6 8.La4?** (alleen Le2 wordt hier tegenwoordig nog gespeeld) **h6 9.Pf3 e4 10.Pe5** (van De2 is bekend dat het slechts uitstel van executie is: Le6 11.Pe5 Dd4 12.Lxc6+ Pxc6 13.Db5 Lc5 14.Dxc6+ Ke7 15.Db7+ Kd6 en zwart staat gewonnen) **Dd4 11.Lxc6+ Pxc6 12.Pxc6 Dc5 13.Pxa7 Txa7** wit heeft nu 3 pionnen voor het stuk maar totaal geen ontwikkeling. Op het laatst versnelde wit zijn onvermijdelijke nederlaag door, jawel, een toren weg te geven.

Peter Wijnand